

synligvis kan tjene i den kommende Tid, de maa klodse hos deres handlende, naar Pengene ikke rækker til længere. Der er selvfølgelig en hel Del Haandværkere, som kan klare det en Tid, men trods alt, hvad man siger, tør jeg vove at paastaa, at der er mangfoldige Landhaandværkere, Smaa-haandværkere, der er lige saa daarlig stillede som Lønarbejderne og mange maaske ringere. Disse har nemlig deres Arbejdsløshedskasse og kan faa, selv om det er en beskeden, Understøttelse. Men den selvstændige Haandværker har sin Familie at skulle forsørge og ingen at henvende sig til. Naar der tales om, at vi skal ned med Priserne, skyder man maaske ikke i Øjeblikket saa meget paa den mindre Haandværker, man skyder mere paa Handelen. De handlende har ogsaa i Aften faaet at vide, at deres Avance er for stor. Det ærede Medlem Hr. Jønson talte om Avancen, men jeg tror ikke, han har fuld Forstaaelse af, hvilke Udgifter en Forretning har i vore Dage. Jeg, som ikke er handlende, kan naturligvis ikke udtale noget sikkert om de handlendes Udgifter, men jeg er overbevist om, at Udgifterne ikke er smaa for Haandværkerne. Naar en Haandværker er nødt til at have en Medhjælper, kræves der Ulykkesforsikring, Ansvarsforsikring, Sygeforsikring, alt det er en Haandværker nødtvungen til at betale for, naar han skal have lidt Medhjælp. Arbejdslønnen er ikke gaaet det mindste ned, den er tværtimod vokset lidt i Sommer, i alt Fald er den ikke mindre. Alligevel forelægger den højtærede Socialminister et Lovforslag om Lærlingeforhold. Hvis det skulde blive gennemført, hvad jeg nu ikke haaber, i den Skikkelse, hvori det er forelagt, vil det umuliggøre Haandværkerne at holde Lærlinge. . . . Den højtærede Minister ryster paa Hovedet, men jeg tør forsikre ham om, at disse Forhold kender jeg nok saa godt som han.

Vi har nu stredes her et Par Dage om, paa hvilken Maade vi skulde kunne hjælpe de arbejdsløse. Der har været Strid, om man skulde gøre det ved Anvendelse af Arbejdsløshedslovens § 32, hvorefter Folk skal miste 15 pCt. af deres Løn for at faa Lov til at arbejde, naar disse Arbejdere sættes i Gang. Jeg forstaar godt, at Forholdene kan være ringe nok, og jeg forstaar ogsaa den Modstand, der ydes mod disse 15 pCt.; men det kan ikke hjælpe, at vi staar her og strides om disse Forhold og ikke kommer et Hanefted videre. Jeg minder om, at for et Par Aar siden holdt Lederen af et kendt Ingeniørfirma, Hr. Christiani, et Foredrag — han skrev ogsaa i Bladene — om, hvad

man skulde gøre: Vi skulde alle sammen nedsætte Udgifterne med 25 pCt.; baade de ledende og Arbejderne skulde have deres Arbejdsfortjeneste nedsat med 25 pCt.; hvis man gjorde det, vilde der kun gaa kort Tid, saa vilde man overalt have det samme Forhold, som inden man gik ned med de 25 pCt. Saadan udtalte Ingeniør Christiani sig, der er Leder af et verdenskendt Firma, og som sikkert er en meget dygtig Mand. Jeg tror, at denne Udtalelse ogsaa kunde have nogen Betydning i dette Øjeblik. Jeg tror ikke, at hele den Diskussion fører til noget; mens Græsset groer, dør Koen. Lad os se at komme i Forhandling saavel fra Arbejdernes som fra Arbejdsgivernes Side, lad os se at faa en Nedgang, saaledes at Folk ikke længere holder sig tilbage. For Øjeblikket er det jo saadan, at de, der tænker paa at skulle have noget nyt udført, bestiller det ikke, og Reparationer indskrænkes til det mindst mulige. I denne Mellemtid bliver saa en hel Del af den mindre Haandværkerstand og den mindre Handelsstand forarmet. Jeg vil derfor henstille, at vi faar et Arbejde i Gang for at faa Priserne nedsatte overalt, for det er det eneste, der vil kunne hjælpe.

Henningsen: Flere ærede Medlemmer har under de to Finanslovsforslags første Behandling omtalt Over-Skyldraadets Forhøjelser af Ejendomsskylden og kritiseret den meget stærkt. Jeg skal ikke komme ind paa det berettigede eller uberettigede, der er i denne Kritik; naar jeg ønsker at omtale Spørgsmaalet Over-Skyldraadets Forhøjelser af Ejendomsskylden, er det, fordi det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen i sin Omtale af dette Spørgsmaal ogsaa omtalte, hvilken Indflydelse en saadan Forhøjelse af Ejendomsskylden vilde faa paa Formueansættelsen, Stempelafgiften og Arveafgiften. Det ærede Medlem udtalte i denne Forbindelse, at en Udtalelse, jeg var fremkommet med til Pressen, ikke kunde være rigtig og ikke kunde holde, naar han saa paa, hvad der var sket i en Skatteraadskreds i Sønderborg Amt. Det maa imidlertid bero paa en Misforstaaelse, naar det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen kunde udtale sig saaledes. Det, som min Udtalelse tog Sigte paa, var at give Udtryk for, hvilken Indflydelse vi fra Landsoverskatteraadets Side vilde give denne Forhøjelse af Ejendomsskylden. Allerede ved min Tiltræden som Næstformand i Landsoverskatteraadet den 1. Maj var jeg klar over, at der kunde være meget delte Meninger om, hvilken Indflydelse en Forhøjelse af Ejendomsskylden